

РЕШЕНИЕ № 23
от 12.02.2019 г.

С писмо с вх. № 01-01-716/28.06.2018 г. в деловодството на Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори (КПНРО) е депозирана жалба от регистрирания одитор М. С. В. Същата е подадена на основание чл. 42, ал. 3 от Закона за независимия финансов одит (ЗНФО) пред КПНРО. Жалбата е против Решение от 30.05.2018 г., с което Управителния съвет (УС) на Института на дипломираните експерт-счетоводители (ИДЕС) налага на регистрирания одитор М. С. В. дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 5 от ЗНФО „временно изключване от ИДЕС за срок до 3 години“, като размерът на временното изключване е 2 години, считано от влизане в сила на решението, с което е наложена дисциплинарната мярка.

Видно от изпратената от ИДЕС преписка от дисциплинарното производство решението на УС на ИДЕС е изпратено по куриер на регистрирания одитор и му е връчено на 15.06.2018 г., като от този момент е започнал да тече 14-дневния срок за обжалване. В законоустановения срок е постъпила жалба вх. 01-01-716/28.06.2018 г. пред КПНРО. С писмо вх. № 01-05-84/02.07.2018 г. копие от жалбата и приложенията към нея заедно с копие от дисциплинарната преписка са препратени от ИДЕС на КПНРО.

КПНРО е разгледала жалбата на свое заседание на 04.09.2018 г., като са предложени за гласуване два проекта на решение – за потвърждаване и за отмяна на обжалваното решение. След проведено гласуване по жалбата съответно не е формирано законоустановеното мнозинство от 4 гласа съгласно чл. 79, ал. 3 от Закона за независимия финансов одит, с оглед на което решение по жалбата не е прието. За разглеждането на жалбата по същество и съответно за неприемането на решение по нея от страна на КПНРО е уведомена своевременно жалбоподателката с писмо изх. № 01-03-358/10.09.2018 г. Същата след получаване на писмото е подала жалба пред Административен съд – София град, с която е обжалвал непроизнасянето на КПНРО по жалбата му по същество. Съдът е приел, че не е компетентен да разгледа подадената пред него жалба, прекратил е образуваното пред него дело и е върнал на КПНРО преписката по жалбата за разглеждане и произнасяне по същество, като изрично е указал на комисията, че следва да разгледа и се произнесе по жалбата при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на неговото определение.

Аргументите на жалбоподателката в жалбата като цяло са в посока на описанието на дисциплинарното нарушение като административно нарушение, за което вместо дисциплинарна отговорност следва да се носи административно-наказателна такава, както и в посока, че липсва разписана нормативна процедура за отчитане дейността на регистрираните одитори, както и че липсвали нормативно определени форма и срок. С жалбата се иска КПНРО да отмени изцяло оспорваното Решение от 30.05.2018 г. за налагане на дисциплинарна мярка “временно изключване от ИДЕС“, като незаконосъобразно, като са изложени следните съображения:

- твърдение за липса на правно основание за редуциране на срока на наложената дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 5 от ЗНФО, въпреки че редакцията на законовият текст е «до три години»;
- твърдението за липса на връчен акт за установяване на административно нарушение;
- твърдени нарушения на административнопроизводствените правила: липса на мотиви в оспореното решение; непосочването на нормативния акт, в който да се въздига отчитането на дейността в задължение на регистрирания одитор; непосочването на

нормативния акт, в който да се въздига неотчитането на одиторски ангажимент в административно нарушение; непосочването на нормативния акт, в който да е предвидено определено наказание за неотчитането на одиторски ангажимент; нарушено правото на защита, защото не е осигурено присъствие на регистрирания одитор на заседанието на УС, в което е разгледано предложението на Дисциплинарния съвет; нарушение на чл.41, ал.8 от ЗНФО;

- относно фактичестката обстановка: твърдението в жалбата, че няма утвърдена форма и срок за подаване на годишните отчети; твърдението на жалбоподателката, че не е предоставян достъп до системата за корекции; твърдението, че не е имало механизъм да се установи каква информация е получена в ИДЕС в резултат на подаване на отчета; твърдението, че на добра воля е предоставена исканата информация; твърдението за липса на описани процедури за обжалване на санкционните решения;

- относно „правната страна на казуса“: твърдението, че критериите за преценка на отделните случаи били на Съвета по професионална етика; нарушен принцип на чл. 13 от АПК; относно процедурата пред Апелативния съвет на ИДЕС; относно нарушение на етичните принципи;

- относно „повдигнатото нарушение и наложено наказание“.

След като КПНРО се запознах с изложените в жалбата съображения и относимата нормативна уредба, стигна до следните изводи и заключения:

Относно твърдението в жалбата за липса на правно основание за редуциране на срока на наложената дисциплинарна мярка, то същото е неоснователно и необосновано. Самата редакция на мярката чл. 40, ал. 3, т. 5 от ЗНФО «до три години» допуска в себе си възможността срокът на налагане на дисциплинарната мярка да бъде определен като продължителност. Разликата в редакцията на двете дисциплинарни мерки по чл. 40, ал. 3, точка 5 и точка 6 от ЗНФО потвърждава това (мярката по т. 5 е определена «до три години», докато тази по т.6 е фиксирана точно на пет години. Управителният съвет на ИДЕС има свободата да определи според конкретния случай какъв да бъде срока на действие на наложената дисциплинарна мярка по т.5, т.е. тук той разполага с оперативна самостоятелност при определяне на продължителността, докато в случая с т.6, УС няма свобода и трябва да определя различен срок от посочения в закона, ако избере тази мярка.

Неоснователно и незаконосъобразно е твърдението на жалбоподателката за липса на връчен акт за установяване на административно нарушение. Дисциплинарната отговорност е вид наказателна санкционна отговорност, наред с административно-наказателната отговорност (уредена в ЗАНН) и наказателната отговорност (уредена в Наказателния кодекс). Дисциплинарното производство е уредено в чл. 41 от сега действащия ЗНФО. Препращащата норма на ал. 7 от чл. 41 от ЗНФО изисква дисциплинарното производство да се провежда по реда на разпоредбите на глава пета от АПК, регламентираща издаването на индивидуалните административни актове. Разбира се, тези общи производствени правила следва да се прилагат при отчитане на спецификите на дисциплинарното производство и на правомощията, които органите на ИДЕС имат съобразно правната им уредба.

Относно твърдението за липса на мотиви в оспореното решение, то същото е обосновано и доказано, защото мотиви в оспорваното решение липсват. УС като дисциплинарно наказващ орган разполага с дискреционната власт при решаване на въпроса дави въобще следва да се наложи дисциплинарна мярка, както и да определи вида и размера на следващата се такава. В обжалваното Решение, УС на ИДЕС декларира, че при налагане на дисциплинарната мярка е взел предвид „тежестта на нарушенията, влиянието им върху останалите кленове на ИДЕС, обстоятелствата, при които са извършени, както и дадените обяснения от регистрирания одитор“, но фактически не са посочени никакви конкретни обстоятелства, смекчаващи или отегчаващи вината. Преценката на УС по така определените от него критерии за

определяне на дисциплинарната мярка е трябвало да намери място в Решението. Не са обсъдени от УС личността на дееца, обществена опасност на нарушението, извършено от него, и вредоносните последици, наличието на смекчаващи и утежняващи вината обстоятелства.

Относно възражението на жалбоподателката за непосочването на нормативния акт, в който да се въздига неотчитането на одиторски ангажимент в административно нарушение, то същото е неоснователно и недоказано. Дисциплинарната отговорност е отделен вид отговорност от административно- наказателната отговорност и поради това няма причина неотчитането на ангажименти да се въздига в «административно нарушение». То е нарушение на Устава на ИДЕС, за което е наложена дисциплинарна мярка.

Относно възражението на жалбоподателката за непосочването на нормативния акт, в който да е предвидено определено наказание за неотчитането на одиторски ангажимент, то същото е неоснователно и недоказано. Самата формулировка на чл. 40, ал.1 от ЗНФО и на чл.45, ал.1 от Устава на ИДЕС обхваща всички нарушения на Устава и не е необходимо определяне на отделна дисциплинарна мярка за всеки конкретен вид нарушение.

Относно твърдението на жалбоподателката, че е нарушено правото ѝ на защита, защото не е присъствала на заседанието на УС, в което е разгледано предложението на Дисциплинарния съвет по чл. 41, ал.5 от ЗНФО, няма такова изискване по закон. Дисциплинарната преписка се разглежда от Дисциплинарния съвет (чл.41, ал.2 от ЗНФО). Видно от приложената дисциплинарна преписка жалбоподателката е била поканена и на двете заседания, на които е била разглеждана нейната преписка.

Неоснователно е и твърдяното нарушение на чл.41, ал.8 от ЗНФО. Дисциплинарният съвет разглежда всички относими доказателства и факти във връзка с дисциплинарната преписка. Жалбоподателката не е била санкционирана за стари нарушения, покрити с давност, но информацията за системност при допускане на един и същи вид нарушения ежегодно при подаване на единния годишен отчет е утежняващо обстоятелство, което следва да бъде взето предвид при цялостната преценка на поведението на регистрирания одитор. Проверката дали един ангажимент е останал неотчетен няколко периода подред е също дава информация за цялостното поведение на регистрирания одитор. Това, обаче, не означава, че се санкционира нарушение за друг отчетен период, а са факти и обстоятелства, отнасящи се до личността на съответния нарушител и преценка за неговото отношение към нарушението и неговите последици.

Относно доводите на жалбоподателката, че не е налице правната регламентация на годишното отчитане на дейността, а именно не са налице изискванията относно формата и реда за отчитане на дейността, то същото е неоснователно и недоказано. Съгласно чл.8, т.7 от Устава е налице задължение на регистрираните одитори: “Да представят годишните, а при поискване и други отчети за дейността си в утвърдените от Управителния съвет форма и срокове.” Съгласно чл. 23, т.18 от Устава на ИДЕС, Управителният съвет утвърждава правилата на СККОУ, където е посочен срокът за подаване на единния годишен отчет, така че са налице утвърдени от УС срокове за подаване на отчета. Крайният срок за подаване на годишен отчет е посочен в чл. 22 от Правилата за работа на СККОУ, които са утвърдени от УС и са публикувани на вътрешния сайт на ИДЕС, като са известни на всички одитори. Освен това ежегодно се изпращат лични съобщения на дадените от регистрираните одитори имейли за връзка с текст, който им напомня за подаването на единните годишни отчети. Приложени са от ИДЕС извлечения от редица решения на УС, в които по предложение на СККОУ и КПНРО са утвърждавани промени в съдържанието на ЕГО. Формата е електронна и се утвърждава съдържанието на отчета. Решенията на УС се публикуват на вътрешния сайт на ИДЕС и са достъпни за всички членове на Института, като за всяка публикация на вътрешния сайт се изпращат известия по имейлите на всички членове на ИДЕС. Освен

това, от ИДЕС като част от дисциплинарната преписка са приложени и копия от публикуваните на вътрешния сайт на ИДЕС съобщения от 2012 г. до момента, от които е видно, че ежегодно в края на месец юни на вътрешния сайт на ИДЕС се публикуват съобщения и отделно от СККОУ се изпращат лични имейли до всеки регистриран одитор, че от 1 юли до 31 юли на съответната година следва да се подават годишните отчети, като достъпът до системата е с индивидуалните пароли на регистрираните одитори.

Превратно е и тълкуването на разпоредбата на чл. 8, ал. 7 от Устава и относимите законови разпоредби, че с подаването на годишен отчет, макар и непълен, регистрираният одитор е изпълнил задълженията си за ежегодно отчитане на професионалната си дейност по съответния ред. Посочената съдебна практика е неотнормима, тъй като се отнася до налагане на административни наказания, а не до наложени дисциплинарни мерки.

Неоснователно и необосновано е и твърдението на жалбоподателката, че на добра воля предоставяла исканата информация. В качеството си на регистриран одитор същата има задължение да отчита дейността си пред ИДЕС по установения ред. Въз основа на предоставената информация от ЕГО се базира функционирането на система за контрол на качеството на одиторските услуги видно от Правила и процедури за контрол върху качеството на дейността на регистрираните одитори (Правила за работа на СККОУ). Дали един одитор ще бъде проверяван на 3 или на 6 години зависи от включената в неговия годишен отчет информация, а също и кои дружества ще бъдат включени в представителната извадка на проверката, която ще му бъде направена, ако подлежи на такава проверка.

Относно твърдението, че критериите за преценка на отделните случаи били на Съвета по професионална етика, видно от дисциплинарната преписка това не е вярно. Критериите са били приети от ДС за преценка на отделните случаи. Преценката на СПЕ за наличие или липса на етично нарушение е допълващ и коригиращ фактор при определяне на тежестта на допуснатото нарушение на Устава и определянето на съответстваща дисциплинарна мярка.

Относно възражението на жалбоподателката, че е нарушен принцип на чл. 13 от АПК („Административните органи своевременно огласяват публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му.“), то същото е основателно и обосновано. При преценка на отделните случаи в дисциплинарното производство Дисциплинарния съвет на ИДЕС разполага с оперативна самостоятелност да преценява тежестта на отделните нарушения на Устава и съответно да определя съответните дисциплинарни мерки в тези случаи. Видно от документите в дисциплинарната преписка са приети единствено критерии за преценка на отделните случаи, описани в сигналите на КПНРО, но същите не съдържат качествени характеристики, които да отчитат спецификата на установеното нарушение, за което е наложена дисциплинарната мярка.

Относно твърдението за липса на описани процедури за обжалване на санкционните решения, то същото е неоснователно, тъй като такава процедура е описана в чл. 47 и чл. 48 от Устава на ИДЕС (приет на 19.04.2017 г.) в съответствие с разпоредбите на чл.41 и чл.42 от ЗНФО (ДВ,бр.95/29.11.2016 г.).

Относно възражението за процедура пред Апелативния съвет на ИДЕС, видно от приложените в дисциплинарната преписка документи, жалбоподателката не е инициирала такава процедура. Освен това не е налице санкциониращо решение на Дисциплинарния съвет (ДС), което да бъде дискутирано на такъв съвет, тъй като дисциплинарната мярка е наложена от Управителния съвет на ИДЕС в съответствие с разпоредбата на чл. 41, ал.6 от ЗНФО. Разписаната в ЗНФО и Устава на ИДЕС дисциплинарна процедура не включва решение на този орган. Апелативният съвет няма

правомощия да отмени, измени или потвърди решението нито на ДС, нито на УС и в този смисъл дори да беше проведено заседание на този съвет, то не би могло да повлияе на хода на дисциплинарното производство.

По отношение на твърдението, че не е налице нарушение на принципа на почтеност съгласно т. 110.1 от Етичния кодекс на професионалните счетоводители (ЕКПС) и на принципа на професионално поведение съгласно т.150.1 от ЕКПС, тъй като тези етични принципи се отнасят до поведението на одитора по отношение на трети лица, външни за професията и професионалната организация, но не и по отношение на членствените му правоотношения, то същото е неоснователно и недоказано. В жалбата е цитирана разпоредбата на т. 110.1 от ЕКПС, но е пропусната разпоредбата на т.110.2. от кодекса, която внася известна яснота относно проявленията на принципа на честност и почтеност. Трета страна е всяко лице, различно от страните по конкретния поет ангажимент - професионални счетоводители и одитираното предприятие. В рамките на етичния кодекс понятието се ползва с различно конкретно съдържание в отделните текстове, но винаги третата страна е лице извън страните по одитния ангажимент. Етичният кодекс не урежда само дължимото поведение на професионалните счетоводители при изпълнението на поетите от тях ангажименти. Това ясно се вижда при уредбата на принципа за професионално поведение в цитирания от жалбоподателката т.150.1, съгласно който професионалният счетоводител дължи като част от професионалното си поведение избягване на всякакви действия, за които професионалният счетоводител знае или би следвало да знае, че могат да дискредитират професията.

По отношение на дисциплинарната отговорност не са приложими разпоредбите на Част Пета от ЗНФО. Там е уредена административно-наказателна отговорност, която се ангажира по реда на ЗАНН. Препращащата норма на ал. 7 от чл. 41 от ЗНФО изисква дисциплинарното производство да се провежда по реда на разпоредбите на глава пета от АПК, регламентираща издаването на индивидуалните административни актове. Следователно, към решенията на УС на ИДЕС, с които се налагат дисциплинарни мерки са приложими всички разпоредби, регламентираща издаването на индивидуалните административни актове.

Освен това след извършен анализ на обжалваното решение се установи, че е налице недопустимост на образуваното дисциплинарно производство поради липсата на правна уредба за налагане на дисциплинарни мерки в отменения ЗНФО и правно регламентиране на дисциплинарното производство в чл. 41 от сега действащия ЗНФО. Нито в отменения ЗНФО, нито в отменения Устав на ИДЕС е предвидена дисциплинарна отговорност за регистрираните одитори. Оспорваното Решение се основава на санкционни норми, уредени в сега действащия ЗНФО, обнародван в ДВ бр. 95 / 2016 г. и влязъл в сила от 03.12.2016 г. Дисциплинарното производство е уредено в чл. 41 от сега действащия ЗНФО. Отмененият такъв не е уреждал изобщо дисциплинарна отговорност на регистрираните одитори. Препращащата норма на ал. 7 от чл. 41 от ЗНФО изисква дисциплинарното производство да се провежда по реда на разпоредбите на глава пета от АПК, регламентираща издаването на индивидуалните административни актове. Разбира се, тези общи производствени правила следва да се прилагат при отчитане на спецификите на дисциплинарното производство и на правомощията, които органите на ИДЕС имат съобразно правната им уредба.

Дисциплинарната отговорност е вид наказателна санкционна отговорност, наред с административно-наказателната отговорност (уредена в ЗАНН) и наказателната отговорност (уредена в Наказателния кодекс). Като такава, за нея важат всички общи правила на наказателното преследване — за всяко нарушение се прилага нормативния акт, който е бил в сила по време на извършването му (чл. 3, ал. 1 от ЗАНН). Известно е, че нормативните актове действат само занапред, от деня на влизането им в сила. Обратна сила на нормативен акт може да се даде само по изключение, и то с изрична разпоредба

(чл. 14, ал. 1 от Закона за нормативните актове). По отношение на сега действащия ЗНФО или Устав на ИДЕС не е предвидено никакво изключение за обратно действие на каквито и да било правни норми в тях. Отмененият Устав на ИДЕС не предвижда и никакво участие на Управителния съвет в някакво санкционно производство. Предвид това, дисциплинарно производство по реда на чл. 41 и следващите от ЗНФО, респ. чл. 45 и следващите от Устава на ИДЕС, може да се образува само за дисциплинарни нарушения, извършени след влизането на закона в сила, т.е. след 03.12.2016 г. — от този период нататък закона урежда материалните предпоставки за търсене на дисциплинарна отговорност на регистрираните одитори, в качеството им на членове на Института на дипломираните експерт-счетоводители.

Административното производство, довело до издаване на оспорваното Решение, е образувано незаконосъобразно, в противоречие на АПК и специалния закон ЗНФО (не е проверено наличието на компетентност на органа, предлагащ образуването на производството, а самото предложение изобщо не е преценявано относно допустимост и форма;). Нито Дисциплинарният съвет, нито Управителният съвет на ИДЕС имат материалната компетентност да разследват и ангажират дисциплинарна отговорност за периодите преди влизането на ЗНФО, в сила на 03.12.2016 г. Доколкото в оспорваното Решение наложеното наказание кумулира деяния, извършени и в периода преди тази дата, то като цяло същото следва да се счита за издадено извън материалната компетентност на органа предвид неделимостта на наложеното наказание. Следователно образуването на дисциплинарно производство по действащите след 03.12.2016 г. санкционни материалноправни норми за ангажиране на дисциплинарна отговорност за извършено нарушение преди тази дата, е незаконосъобразно, която незаконосъобразност влече и незаконосъобразност на крайния акт, приключващ незаконосъобразно образуването на производството — оспорваното Решение. Акумулирането на двата периода и налагането на една обща дисциплинарна мярка довежда до приложение на закона и компетентността извън действията им по време.

Описаното в обжалваното решение дисциплинарно нарушение на чл. 8, т. 2 и т. 7 от Устава на ИДЕС във връзка с т. 110. 1 и т. 150. 1 от ЕКСП по същество представляват три отделни дисциплинарни нарушения, а именно: неотчитането на изпълнени ангажименти за отчетен период от 01.07.2015 г. – 30.06.2016 г. с подаването на единен годишен отчет към 31.07.2016 г.; неотчитането на изпълнени ангажименти за отчетен период от 01.07.2016 г. – 30.06.2017 г. с подаването на единен годишен отчет към 31.07.2017 г. и нарушение на принципи от Етичния кодекс на професионалните счетоводители. Налице е неизпълнение на задължения за различни отчетни периоди, съответно отделни изпълнителни деяния, което по безспорен начин води до извода за отделни нарушения на Устава на ИДЕС. След като са налице отделни дисциплинарни нарушения, то в съответствие с принципите при търсене на дисциплинарна отговорност, за всяко от тях е следвало да бъде наложено отделно дисциплинарно наказание. В конкретния случай необосновано и неправилно от УС на ИДЕС кумулирането на отделните деяния в едно нарушение е третирано като квалифициращо обстоятелство, довело до налагането на такава тежка дисциплинарна мярка.

Освен това, следва да бъде взето предвид, че съгласно чл. 49, ал. 1 от Устава на ИДЕС за допуснати нарушения на Етичния кодекс на член на ИДЕС се налага наказание: предупреждение за изключване от ИДЕС или глоба до 1000 лева.“ Налагането на по-тежка дисциплинарна санкция — временно изключване от ИДЕС с произтичащото автоматично лишаване от право за упражняване на професията, в нарушение на Устава на ИДЕС, е незаконосъобразно.

Нарушен е и принципът на съразмерност /”пропорционалност”/, установен в чл.6 от АПК. Принципът за съразмерност е друг основен принцип на европейското административно право, който бе въведен с приемането и влизането в сила на АПК през 2006 г. В контекста на прилагането на дисциплинарните правомощия на УС на ИДЕС

този принцип изисква да не се засягат правата и законните интереси на наказваните дисциплинарно одитори в по-голяма степен от най-необходимото за целта, която се преследва с налагането на съответната дисциплинарна мярка /чл. 6, ал.2 от АПК/. Органите с дисциплинарна власт трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел /ал.5/. В този смисъл изборът на дисциплинарната мярка и нейната продължителност трябва да е съобразена с този принцип на съразмерност. В представената документация, обаче, липсват данни ДС и УС да са обсъждали възможността дали постигането на целта за спазване на устава на ИДЕС, както и на ЕКПС може да се постигне и с налагането на други, по-леки, съответно алтернативни дисциплинарни мерки. Още повече, че органите на ИДЕС прилагат дисциплинарите мерки за първи път и наказаните одитори не са санкционирани преди това, при действието на отменения ЗНФО. При налагането на такава тежка мярка, каквато безспорно е временното изключване от ИДЕС, принципът на съразмерност изисква задължително обстойно мотивиране на мярката и задължително обсъждане на възможността за налагане на алтернативни по-леки мерки, за да се постигне целта за всеобщо спазване уставното изискване за пълна отчетност на одитните ангажименти. Липсата на обстойна аргументация и мотивиране за избора на такава мярка, съответно за неприлагането на по-леки мерки, е съществен порок на решението на УС на ИДЕС.

Въпреки че духът на разпоредбите на чл. 79, ал. 3 от ЗНФО във връзка с чл. 42, ал. 3 от ЗНФО и тълкуването на КПНРО на тези разпоредби е, че произнасянето по жалбата по същество да става с формирането на мнозинство от 4 гласа, то съдът в постановеното от него определение е приел различно тълкуване на тези разпоредби - норма на чл. 79, ал.3 от ЗНФО предписва съответното квалифицирано мнозинство от 4 гласа при кворум от 5 броя гласуващи, само в случай на потвърждаване на наложената санкция; постигнато обикновено мнозинство /3 от 5 гласа/ е достатъчно за вземане на решение за уважаване на жалбата и отмяна на дисциплинарната мярка.

След като обаче съдът, връщайки преписката по жалбата изрично указва на КПНРО, че следва да я разгледа и се произнесе по нея при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на определението, то в този случай при постановяване на решението си комисията следва да приложи тълкуването на съда по отношение на мнозинствата за приемане на решение по жалбата, а именно:

Квалифицирано мнозинство от 4 гласа при кворум от 5 броя гласуващи, в случай на потвърждаване на наложената санкция и постигнато обикновено мнозинство 3 от 5 гласа за вземане на решение за уважаване на жалбата и отмяна на дисциплинарната мярка.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.42, ал. 3 от ЗНФО Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 30.05.2018 г., с което Управителния съвет (УС) на Института на дипломираните експерт-счетоводители (ИДЕС) налага на регистрирания одитор М. С. В. дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 5 от ЗНФО „временно изключване от ИДЕС за срок до 3 години“, като размерът на временното изключване е 2 години, считано от влизане в сила на решението, с което е наложена дисциплинарната мярка.

На основание чл. 42, ал. 3 от Закона за независимия финансов одит решението подлежи на съдебно обжалване пред Административен съд – град София, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението е прието на заседание на КПНРО, проведено на 12.02.2019 г. (Протокол № 5/2019 г.) и е издадено в три еднообразни екземпляра, от които един за регистрирания одитор и два за КПНРО.

Гласували: Огнян Симеонов /председател/ - против; Ваня Донева /член/ - за; Ирена Михайлова /член/ - за; Стефан Белчев /член/ - за; Радослав Йорданов /член/ - против.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ПРОФ. ОГНЯН СИМЕОНОВ

ЧЛЕНОВЕ: /п/ /п/ /п/ /п/
.....

Ваня Донева Ирена Михайлова Стефан Белчев Радослав Йорданов